

Gent corrent

Aileen Kelly

Professora d'anglès. Va néixer a Chicago, als Estats Units, i ha viatjat per mig món.

«A Barcelona ningú es fica amb la diferència»

DANNY CAMINAL

Catalina
Gayà

-Va fer escala a Barcelona i ja fa tres anys!

-Mai he vist una ciutat com aquesta ni a Europa ni al món. No sé si és el mar o la muntanya, però la gent que viu aquí té una mentalitat diferent de la resta del món.

-¿A què es refereix?

-A Barcelona hi viu molta gent de fora, estrangers i dels pobles, i això fa que hagi de ser més obert. I les teves normes aquí no funcionen i has de canviar! A més, trobes molta gent que aquí compleix el seu somni.

-¿Perdó?

-Aquesta ciutat està oberta a les idees de les persones. Parlant d'art, música... té moltes coses en comú amb altres ciutats grans, però aquí tot em

sembla més refinat. Suposo que és per l'obertura de les fronteres europees i la gent que s'ha establert aquí. I és aquesta diversitat el que a mi, com a guiri, m'atrau molt. És clar que la meua opinió és la d'una estrangera que ha estat educada en una altra part del món.

-¿Quan va arribar?

-Al setembre farà tres anys. Vaig arribar a Sevilla perquè tenia una oferta de feina. Sevilla em va agradar, però no era per a mi. Me'n vaig anar a treballar una temporada a Eivissa i, després, vaig decidir venir a Barcelona per ampliar els estudis.

-¿A quins altres llocs ha viscut?

-Vaig estudiar Antropologia a Tennessee i, quan vaig acabar, vaig començar a viatjar. Vaig viure uns anys al sud del Pacífic. Allà vaig conèixer molts europeus i vaig venir a Europa. I he fet un munt de feines de temporada!

«Al meu país, els EUA, només hi ha una identitat nacional. A Espanya n'hi ha diverses»

-¿Per exemple?

-Dos anys a França. Un estiu a Grècia. A Alemanya vaig treballar en una fàbrica de caixes. Em vaig mudar a Anglaterra per fer de cambrera. I de mainadera a Itàlia i a Tarragona!

-No sé si m'hi cabrà tot...

-iNo sóc d'aquí! Europa, amb totes les seves llengües i les seves cultures, em sembla fascinant. A Anglaterra condueixes 10 minuts i l'accent canvia. Això és gairebé impensable per a nosaltres.

-¿Nosaltres?

-Potser sona ridícul, però els països del Nou Món som diferents. Els que van arribar a Amèrica fugien de la persecució religiosa o política. Volien començar una nova vida. ¿Com l'hi explico? No és que no hi hagi diversitat cultural. Amèrica va néixer amb la idea de la barreja, però suposo que la diversitat és a una altra escala. ¡Allà tot és enorme! Europa és tan vella i hi ha tantes diferències en tan poc espai...

-Expliqui'm aquestes diferències.

-Fent classes, el primer que em diuen els alumnes és: «Catalonia is different d'Espanya». Ho sé, i veig la diferència encara que no parli català. Algun dia el parlaré. El respecto, però no l'entenc. Encara no en sé prou per analitzar-lo o criticar-lo, i no vull que intentin canviar-me o imposar-me una cosa sense conèixer en profunditat la història dels dos països.

-¿Ho han intentat?

-No. Ningú ha intentat imposar-me res. Però la batalla que hi ha entre Espanya i Catalunya és una cosa que no havia viscut abans: al meu país només hi ha una identitat nacional, i a Espanya n'hi ha diverses. Entenc que amb la globalització és molt important mantenir les tradicions, preservar la llengua... aquesta és la riquesa d'Europa.

-¿A què es refereix quan parla d'una altra escala?

-Barcelona té una mesura humana i ningú es fica amb la diferència. És *gayfriendly*; hi ha rics, hi ha pobres... però viuen en equilibri.

-¿En què ho nota?

-A Barcelona no et sents sol perquè tots els que hi som i venim de llocs molt diferents busquem el mateix i ens encanta la ciutat.

-¿Què busquen?

-Aquí camines pel carrer i cada dia veus una cosa diferent, diversa... i això és increïble. Vas al Born i estàs envoltada de guiris. Camines pel Raval i hi són totes les cultures, i arribes a l'Eixample i és un altre món. Tot canvia: l'atmosfera, l'arquitectura, les veus... Entengui'm, jo vaig néixer en una barriada blanca i catòlica del sud de Chicago, i això és molt diferent que ser del centre de Chicago.

-¿Què ha après aquí?

-L'hi explico amb un exemple. Tinc una amiga catalana que té una filla de 5 anys. Fa poc li va explicar que no hi ha una definició per a una família. ¡Són dues persones que s'estimen i volen tenir un fill! No hi ha idees fixes sobre el que és una família ni tampoc normes. Això és fantàstic i és el que fa tan especial aquest lloc. ≡

 gentecorriente@elperiodico.com